

DET SIDSTE KONTINENT

– DEL 1 AF 4

Tekst og billeder: Michael Brinch

Coverbillede – På kanten mellem Chile og Bolivia i 4.600 m.o.h.

I 1983 fyldte jeg 18 år og tog kørekort til bil og startede også med MC-kortet, men løb tør for penge og tid pga. andre meget vigtigere ting, som venner, piger osv. Men efter mange ferier i Sydeuropa i bil med hele familien, hvor jeg dagligt så mænd med brede smil på deres motorcykler i sving og bjerge – så var jeg solgt og som 36-årig blev jeg motorcyklist – og har ikke vendt den interesse ryggen siden.

Stille og roligt blev der tilføjet lande i Europa til oplevelsen og jo mere erfaren og eventyrlysten jeg blev, så kom nye kontinenter til: Ture til USA på Harley D, Sydøstasien på "store knallerter", Afrika i nord, øst og syd og ikke mindst Australien og New Zealand på skønne bokser-BMW' er.

Så nu manglede der kun et enkelt kontinent efter at have kørt motorcykel i 46 lande på de første 5 kon-

Selfie ved Mano del Desierto i det nordlige Chile.

tinenter. Sydamerika var målet og helt tilbage pre-Corona begyndte jeg at læse om landene, følge andre rejsende på MC og skitse de første POI'er som bestemt skulle besøges.

Sydamerika er kæmpestort, faktisk kan hele Nordamerika og Europa snildt være på kontinentet, og når man bare sidder i sofaen og tænker at jeg da lige tager en tur gennem Peru, Ecuador, Brasilien, Bolivia, Argentina og Chile – så klares det nok på 2-3 måneder. Jeg blev klart klogere da antallet af interessepunkter og ikke mindst afstandene imellem dem

blev klar i regnearket. Resultatet blev at begrænse landene til Peru, Bolivia, Chile og Argentina og at nå rundt i disse store lande på 3 måneder i 2021.

Så kom Corona – og verden blev ændret og jeg udskød rejsen til december 2022 – og kom endelig afsted.

Denne artikelserie bliver bragt i de 4 udgaver af KI i 2024 og dækker planlægning, forberedelser, dokumenter og transport, sikkerhed, rejsen og oplevelserne – og selvfølgelig mine erfaringer og læringer, som andre måske kan tage med videre.

Sydamerika er stort.

PLANLÆGNING OG FORBEREDELSE

Siden 2001 hvor jeg startede mit MC eventyr er jeg bare blevet forstærket i troen på rejsesåden – du kommer både som ene-mc og som gruppe dybere ind i områderne, i kulturen du besøger og du får den ekstra dimension af temperatur og dufte når vi rejser. Så på nær et par enkelte fortsatte familieferier og dykkerrejser, så er alle feriedage stort set brugt på motorcyklen i alle dele af verden.

Nu skulle det nye kontinent udforskes og med begrænsningen på 3 måneders orlov fra mit arbejde, så måtte jeg jo prioritere og planlægge lidt mere end jeg måske egentlig ville oprindeligt.

Så en stor del af forberedelserne var at læse bøger, se rejse-film og masser af YouTube klip, tale med andre danske og

Planlægning på spisebordet hjemme år før rejsen.

udenlandske rejsende på tur – høste erfaringer om hvordan det er at rejse i de lande, hvad der skal tages højde for, hvordan håndteres papirer og penge, sikkerhed, adgang til brændstof og overnatninger, forsikring af mig og motorcyklen, forståelse for mulige sygdomme og have sit beredskab klar til at kunne reparere mig selv og min motorcykel. Her gik jeg f.eks. all-in og hos en rigtig god mc-kammerat der er ortopædkirurg og faktisk har lappet mig sammen et par gange, fik jeg et kursus i at sy-selv, skulle jeg være uheldig undervejs.

Jeg besluttede tidligt at ville have min egen motorcykel med (det er stadig en BMW R1250 GS Adventure fra 2019), da køb eller leje for 3 måneder ville være lidt risikofyldt eller bare meget dyrere end at bruge sin egen. Det krævede jo så at finde nogen der sikkert og relativt hurtigt kunne transportere min mc til Chile og retur. To firmaer kom frem – et polsk rejsebureau og en tysk transportør. Efter mange overvejelser og internet check, og ikke mindst et check via en polsk kollega om soliditeten af det polske firma, så valgte jeg MotoBirds i Warszawa. Kan klart anbefale dem og de svarer prompte og præcist. Det tog ca. 6 uger med skib over til Chile og omkring 8 ugers samlet transport hjem. Det var så 14 uger uden mc i efterår og forår, men præmien var det hele værd.

Der skulle så pakkes motorcykel, tøj, grej, telt, osv. til hele 3 måneder – og så kommer udfordringen om hvor lidt og hvor meget der skal med. Jeg har jo rejst til mange destinationer i kortere og længere perioder, så udgangspunktet var temmelig godt trimmet allerede – men grundreglen er altid at lægge alt

du mener skal med frem på gulvet og så tage ca 1/3 væk igen. Det kan naturligvis kun gøres et antal gange med et allerede trimmet sæt, og derfor skulle pakkelisten prøves af med både en tur til Alperne og senere til Sverige. Den sidste tur var alt klart og jeg mødte op ved færgen i Helsingborg med min makker til 4-5 dages test-tur i skovene. Jeg kiggede på hans oppakning og siger til ham "Hvor længe skal du være væk?", for hans oppakning fyldte nok mindst det dobbelte af min – hans svar var kort "Hvad har du glemt?"...

Test-turene blev også brugt til at placere tingene korrekt – jeg har kun de to alukasser og en 40l duffel med til alt, så det var vigtigt at vægt og beskyttelse blev prioriteret. Min duffel indeholdt derfor "personlige" ting som tøj, sko, toiletsager og sovepose, som nemt kunne tages af og med ind på overnatningsstedet. I kasserne var de tunge ting eller ting som kun sjældent eller helst ikke skulle bruges.

Når man skal være væk så længe og kun har en begrænset mængde egen dele – så er det en proces der næsten dagligt fyldte i tankerne i månederne op til at motorcyklen skulle sendes afsted. På min rejseblog kan I se hvad jeg endte med at have med – se på alwfh.dk.

Nu kom så dagen hvor en i min optik alt for ung polsk chauffør i en polsk varevogn skulle afhente mit

Mit kæreste eje klar til rejsen til Sydamerika.

kæreste eje og køre til Polen for pakning af den og de andre motorcykler i containeren på deres rejse til San Antonio på Chiles lange kyst. Lad mig bare indrømme at jeg måske var lidt overforsigtig og bad om dokumentation på ham, ringede til MotoBirds for at sikre at det nu var deres chauffør og måske tog bare en 10-20 ekstra billeder af både ham, bilen og pakningen af motorcyklen – og til skamme, for selvfølgelig var de ordentlige og behandlede min motorcykel godt hele vejen.

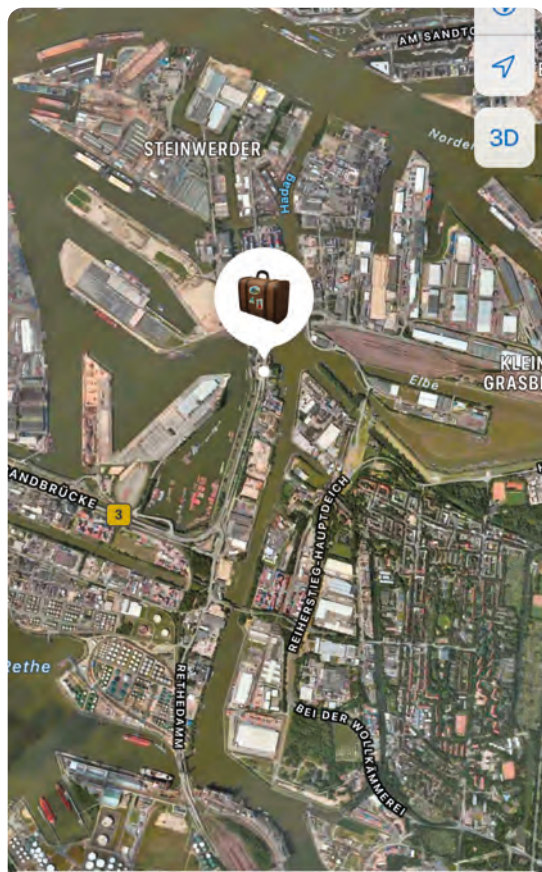
Motorcyklen skulle på et containerskib (CMA CGM OHIO) fra Hamburg d. 26. oktober og skulle planmæssigt lande (efter en omlastning i Ecuador) i San Antonio d. 29. november 2022 – 3-4 dage før min planmæssige ankomst. Jeg havde udstyret mine tasker og motorcyklen med nogle Apple AirTags – små passive trackere som sender et signal om hvor de er når en Apple telefon er tæt på dem. På den måde kunne jeg i ugerne tracke hvor langt den var kommet, hvornår den blev om lastet osv. – altså hvis signalet kunne komme ud af containernes metal. Det virkede faktisk fint uden at være prangende – men nok til at berolige mine nerver. Man skal jo huske på at det er umuligt at forsikre sit køretøj udenfor Europa for tyveri/skader (kasko ikke mulig, kun ansvar) – der er dog transportforsikring på selve forsendelsen. Mere om dette i en af de næste artikler.

Så med Apple's Finder-app på telefonen og rederiets web-baserede ship-tracker, kunne jeg følge transporten rimelig nøjagtigt og da jeg selv ankom til Chile i starten af december, så vågnede min telefon med et lille ping om at nu havde den fundet min mc og bagage i havneområdet i San Antonio.

Containeren er på vej igennem Panama Kanalen.

Vel ankommet til Santiago de Chile tog jeg et par turist dage i hovedstaden. Havde checket ind på et

Michael – Bagage ✕
 Hamburg Havn, Ellerholzbrücke 10, 20457
 Hamburg, Tyskland
 Sidst set i dag kl. 13.05

Bagagen er sporet i Hamburg via en Apple Airtag.

anbefalet hostel midt i byen – Hostel Casa Matte – der er rigtig mange hostels i byen, så igen kom en Facebook-grupes anbefaling i spil og her var der kun andre som mig – rejsende på motorcykel. Vi fik nogle rigtig gode snakke om rejser, motorcykler, udstyr og den generelle verdenssituation og måske nogle øl også. Herlige dage og nye bekendtskaber og invitationer til at huske at besøge hinanden, hvis vi kommer forbi en dag.

Og så er man i Sydamerika og så er alting ikke på skinner som for det meste hjemme i lille Danmark. Jeg får en opringning om at udlevering af motorcyklerne fra havnen nok bliver forsinket nogle dage, for der er lige en strejke i havnen uden udsigt til løsning.

Hygge, løgnehistorier og øl på Hostel Casa Matte.

Chile's public transport er store busser – tog linierne er nedlagt

Og denne lille forhindring var bestemt ikke den eneste i mine 3 måneder – men trods alt til at håndtere i 26 gr varme og i godt selskab. Jeg havde skrevet sammen med en herlig jysk tømrer som kom til Chile godt en måned tidligere end mig med sin motorcykel, og tog med de lokale "tog" – hele Chile's public transport er store busser, toglinierne er lukket for mange år siden – ud til kysten i Valparaiso for at møde ham og tage de næste dage på et pragtfuldt B&B, inden selve eventyret kunne begynde.

Santiago de Chile er Chile's hovedstad set fra Cerro San Cristobal højen.

Valparaiso er en fantastisk by – flot pyntet med nogen af verdens flotteste vægmalerier overalt – men er desværre også en by med tårnhøj kriminalitet, så ikke noget med at gå alene i visse områder og helst have en lokal guide med som har aftaler med miljøet. Og alligevel en by jeg vil anbefale at man besøger.

I næste artikel fortæller jeg lidt mere om starten på rejsen mod stjerner, ørken, højdemeter og vulkaner og jordkælv – med udlevering af motorcyklen, doku-

Valparaiso op mod de mange høje som byen er bygget på.

mentationsbehov undervejs, sikkerhed både for mig, motorcyklen og i trafikken – og ikke mindst et kig ind i nogle af de fantastiske oplevelser der lå og ventede de næste 70 dage og knap 17.000 km gennem Sydamerika og også om oplevelser som ikke skulle ske trods planlægning.

Forsættes næste nummer...